ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 73/2009 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 19ης Ιανουαρίου 2009

σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, (ΕΚ) αριθ. 247/2006, (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως τα άρθρα 36, 37 και 299 παράγραφος 2,

την Πράξη Προσχωρήσεως του 1979 και ιδίως την παράγραφο 6 του Πρωτοκόλλου αριθ. 4 για το βαμβάκι,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ([1]),

η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδότησε, μετά από μη υποχρεωτική διαβούλευση ([2]),

η Επιτροπή των Περιφερειών γνωμοδότησε, μετά από μη υποχρεωτική διαβούλευση ([3]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι μεταρρυθμίσεις της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής (ΚΓΠ) που συμφωνήθηκαν το 2003 και 2004 περιλάμβαναν διατάξεις σχετικά με εκθέσεις αξιολόγησης της αποτελεσματικότητάς τους. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή υπέβαλε στις 20 Νοεμβρίου 2007 ανακοίνωση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο με τίτλο «Προετοιμασία για το check up της μεταρρύθμισης της ΚΓΠ». Η ανακοίνωση αυτή και οι συζητήσεις που ακολούθησαν σχετικά με τα κύρια στοιχεία της ανακοίνωσης στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής και της Επιτροπής των Περιφερειών καθώς και οι πολυάριθμες συμβολές που προέκυψαν στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης θα πρέπει να ληφθούν υπόψη.

(2) Η πείρα που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης ([4]), καταδεικνύει ότι θα πρέπει να προσαρμοσθούν ορισμένα στοιχεία του μηχανισμού στήριξης. Συγκεκριμένα, θα πρέπει να επεκταθεί η αποσύνδεση της άμεσης στήριξης και να απλουστευθεί η λειτουργία του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης. Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 τροποποιήθηκε ουσιαστικά με διάφορες ευκαιρίες. Λόγω των ανωτέρω εξελίξεων και για λόγους σαφήνειας, ο εν λόγω κανονισμός θα πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από τον παρόντα κανονισμό.

(3) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θέσπισε την αρχή σύμφωνα με την οποία οι γεωργοί οι οποίοι δεν πληρούν ορισμένες απαιτήσεις στους τομείς της δημόσιας υγείας, της υγείας των ζώων και των φυτών, του περιβάλλοντος και της καλής μεταχείρισης των ζώων υφίστανται μειώσεις των άμεσων ενισχύσεων ή αποκλείονται από αυτές. Αυτό το σύστημα της «πολλαπλής συμμόρφωσης» αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της κοινοτικής στήριξης στο πλαίσιο των άμεσων ενισχύσεων και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να διατηρηθεί. Ωστόσο, η πείρα κατέδειξε ότι ορισμένες απαιτήσεις εντός του πεδίου εφαρμογής της πολλαπλής συμμόρφωσης δεν σχετίζονται επαρκώς με τη γεωργική δραστηριότητα ή τη γεωργική γη ή αφορούν μάλλον τις εθνικές αρχές παρά τους γεωργούς. Συνεπώς, κρίνεται σκόπιμο να αναπροσαρμοσθεί το πεδίο εφαρμογής της πολλαπλής συμμόρφωσης.

(4) Εξάλλου, για να αποφευχθεί η εγκατάλειψη της γεωργικής γης και να εξασφαλισθεί ότι θα διατηρηθεί η γη σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 καθόρισε κοινοτικό πλαίσιο εντός του οποίου τα κράτη μέλη θεσπίζουν πρότυπα που λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες των σχετικών περιοχών και ιδίως τις εδαφικές και κλιματικές συνθήκες, τα συστήματα καλλιέργειας (χρήση γης, αμειψισπορά, καλλιεργητικές πρακτικές) και τη διάρθρωση των εκμεταλλεύσεων. Το πλαίσιο αυτό θα πρέπει να διατηρηθεί. Η πείρα έχει δείξει πάντως ότι η σημασία και η χρησιμότητα ορισμένων προτύπων δεν επαρκούν ώστε να δικαιολογείται η εφαρμογή τους από όλα τα κράτη μέλη. Τα πρότυπα αυτά θα πρέπει συνεπώς να καταστούν προαιρετικά για τα κράτη μέλη. Ωστόσο, προκειμένου να εξασφαλισθεί το συνεπέστερο δυνατό πλαίσιο, ένα πρότυπο δεν θα πρέπει να είναι προαιρετικό εάν πριν από το 2009 το οικείο κράτος μέλος το έχει χρησιμοποιήσει ως βάση για στοιχειώδη απαίτηση ή εάν ισχύουν εθνικοί κανόνες που εφαρμόζουν το πρότυπο αυτό.

(5) Η κατάργηση της υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης κατά τον παρόντα κανονισμό ενδέχεται, σε ορισμένες περιπτώσεις, να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον, ιδίως όσον αφορά ορισμένα χαρακτηριστικά του τοπίου. Επομένως, είναι σκόπιμο να ενισχυθούν οι κοινοτικές διατάξεις προστασίας συγκεκριμένων χαρακτηριστικών του τοπίου. Σε συγκεκριμένες περιστάσεις θα πρέπει να επιτρέπεται επίσης στα κράτη μέλη να προβλέπουν τη δημιουργία ή/και διατήρηση οικοτόπων.

([1]) Γνώμη της 19ης Νοεμβρίου 2008 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ).
([2]) Γνώμη της 23ης Οκτωβρίου 2008 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ).
([3]) Γνώμη της 8ης Οκτωβρίου 2008 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην ΕΕ).
([4]) ΕΕ L 270, 21.10.2003, σ. 1.

(6) Η προστασία και η διαχείριση των υδάτων στο πλαίσιο της γεωργικής δραστηριότητας καθίστανται όλο και πιο προβληματικές σε ορισμένες περιοχές. Συνεπώς, θα πρέπει να ενισχυθεί και το κοινοτικό πλαίσιο για την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση, με σκοπό την προστασία των υδάτων από τη ρύπανση και τις επιφανειακές απορροές και τη διαχείριση της χρήσης των υδάτων.

(7) Στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, αναγνωρίστηκε η θετική επίδραση των μόνιμων βοσκότοπων στο περιβάλλον. Τα μέτρα του κανονισμού για την ενθάρρυνση της διατήρησης των υφιστάμενων μόνιμων βοσκοτόπων ώστε να αποφευχθεί η μαζική τους μετατροπή σε αρόσιμες εκτάσεις θα πρέπει να διατηρηθούν.

(8) Προκειμένου να επιτευχθεί καλύτερη ισορροπία μεταξύ των μέσων άσκησης πολιτικής για την προώθηση της αειφόρου γεωργίας και εκείνων που αποσκοπούν στην προαγωγή της αγροτικής ανάπτυξης, θεσπίσθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 ένα σύστημα υποχρεωτικής σταδιακής μείωσης των άμεσων ενισχύσεων («διαφοροποίηση»). Το σύστημα αυτό θα πρέπει να διατηρηθεί και να περιλάβει την εξαίρεση των άμεσων ενισχύσεων ύψους έως 5 000 EUR.

(9) Οι οικονομίες που πραγματοποιούνται μέσω της διαφοροποίησης χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση μέτρων στο πλαίσιο της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης. Από την έκδοση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και μετά, ο γεωργικός τομέας αντιμετωπίζει νέες και δύσκολες προκλήσεις, όπως η αλλαγή του κλίματος, και η αυξανόμενη σημασία της βιοενέργειας, καθώς και η ανάγκη καλύτερης διαχείρισης των υδάτων και αποτελεσματικότερης προστασίας της βιοποικιλότητας. Η Κοινότητα, ως συμβαλλόμενο μέρος του Πρωτοκόλλου του Κιότο ([1]), κλήθηκε να αναπροσαρμόσει τις πολιτικές της, λαμβάνοντας υπόψη της τους προβληματισμούς σχετικά με την αλλαγή του κλίματος. Εξάλλου, λόγω των σοβαρών προβλημάτων που σχετίζονται με τη λειψυδρία και την ξηρασία, το Συμβούλιο, στα συμπεράσματά του για τη λειψυδρία και τις ξηρασίες της 30ής Οκτωβρίου 2007, έκρινε ότι θα πρέπει να δοθεί περισσότερη προσοχή στα θέματα διαχείρισης των υδάτων στη γεωργία. Εξάλλου, στα συμπεράσματά του για την ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας της 18ης Δεκεμβρίου 2006 τόνισε ότι η προστασία της βιοποικιλότητας εξακολουθεί να αποτελεί πολύ μεγάλη πρόκληση και, ενώ έχει συντελεσθεί σημαντική πρόοδος, η επίτευξη του στόχου βιοποικιλότητας της Κοινότητας έως το 2010 θα απαιτήσει πρόσθετη προσπάθεια. Επιπλέον, αφού η καινοτομία μπορεί ιδίως να συμβάλει στην ανάπτυξη νέων τεχνολογιών, προϊόντων και διαδικασιών, θα πρέπει κατά συνέπεια να στηρίξει τις προσπάθειες αντιμετώπισης των νέων αυτών προκλήσεων. Η λήξη του καθεστώτος γαλακτοκομικών ποσοστώσεων το 2015 δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου της 22ας Οκτωβρίου 2007 για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα ([2]) θα απαιτήσει ειδικές προσπάθειες από την πλευρά των παραγωγών γαλακτοκομικών προϊόντων προκειμένου να προσαρμοσθούν στις μεταβαλλόμενες συνθήκες, ιδίως στις μειονεκτικές περιοχές. Είναι συνεπώς σκόπιμο να χαρακτηρισθεί και η συγκεκριμένη αυτή κατάσταση ως νέα πρόκληση την οποία θα πρέπει να είναι σε θέση να αντιμετωπίσουν τα κράτη μέλη προκειμένου να εξασφαλίσουν την «ομαλή προσγείωση» των γαλακτοκομικών τομέων τους.

(10) Η Κοινότητα αναγνωρίζει την ανάγκη αντιμετώπισης των νέων αυτών προκλήσεων στο πλαίσιο των πολιτικών της. Στο γεωργικό τομέα, τα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης που εγκρίθηκαν δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2005 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) ([3]) ενδείκνυνται ως μέσο για την αντιμετώπιση των εν λόγω προκλήσεων. Για να μπορέσουν τα κράτη μέλη να αναθεωρήσουν αναλόγως τα οικεία προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης χωρίς να αναγκασθούν να μειώσουν τις τρέχουσες δραστηριότητές τους αγροτικής ανάπτυξης σε άλλους τομείς, χρειάζονται συμπληρωματικοί χρηματοδοτικοί πόροι. Ωστόσο, στις δημοσιονομικές προοπτικές για την περίοδο 2007-2013, δεν προβλέπονται οι αναγκαίοι χρηματοδοτικοί πόροι για την απαιτούμενη ενίσχυση της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης της Κοινότητας. Επομένως, μεγάλο μέρος της αναγκαίας χρηματοδότησης θα πρέπει να κινητοποιηθεί με τη σταδιακή επιτάχυνση της μείωσης των άμεσων ενισχύσεων μέσω της διαφοροποίησης.

(11) Η κατανομή της άμεσης εισοδηματικής στήριξης μεταξύ των γεωργών χαρακτηρίζεται από τη χορήγηση πολυαρίθμων ενισχύσεων σε σχετικά μικρό αριθμό μεγάλων δικαιούχων. Είναι σαφές ότι οι μεγάλοι δικαιούχοι δεν χρειάζονται το ίδιο επίπεδο ενιαίας στήριξης για να επιτευχθεί ο στόχος της εισοδηματικής στήριξης. Επιπλέον, χάρη στις δυνατότητες προσαρμογής τους, οι δικαιούχοι αυτοί μπορούν ευκολότερα να λειτουργήσουν με χαμηλότερα επίπεδα ενιαίας στήριξης. Επομένως, είναι δίκαιο να αναμένεται από τους γεωργούς που λαμβάνουν μεγάλα ποσά στήριξης να συμβάλουν ιδιαίτερα στη χρηματοδότηση των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης που αποσκοπούν στην αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων. Χρειάζεται έτσι να θεσπισθεί ένας μηχανισμός για σημαντικότερη μείωση των μεγαλύτερων ενισχύσεων. Τα ποσά που θα προκύψουν θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση των νέων προκλήσεων στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης.

(12) Η ιδιαίτερη γεωγραφική θέση των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, καθώς και ο νησιωτικός χαρακτήρας τους, το μικρό τους μέγεθος, τα ορεινά εδάφη τους και το κλίμα τους επιβάλλουν επιπλέον επιβάρυνση στους γεωργικούς τομείς τους. Προκειμένου να μετριασθούν οι επιβαρύνσεις αυτές, θα πρέπει να προβλεφθεί παρέκκλιση από την υποχρέωση εφαρμογής της μείωσης δυνάμει της διαφοροποίησης για τους γεωργούς των εξόχως απόκεντρων περιφερειών.

([1]) Απόφαση 2002/358/ΕΚ του Συμβουλίου της 25.4.2002 για την έγκριση, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, του Πρωτοκόλλου του Κιότο στη Σύμβαση Πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών για τις κλιματικές μεταβολές και την από κοινού τήρηση των σχετικών δεσμεύσεων (ΕΕ L 130, 15.5.2002, σ. 1).

([2]) ΕΕ L 299, 16.11.2007, σ. 1.

([3]) ΕΕ L 277, 21.10.2005, σ. 1.

(13) Τα κράτη μέλη που επέλεξαν την εφαρμογή συστήματος προαιρετικής διαφοροποίησης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα αυξημένα ποσοστά υποχρεωτικής διαφοροποίησης. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 378/2007 του Συμβουλίου, της 27ης Μαρτίου 2007, σχετικά με τον καθορισμό των κανόνων της προαιρετικής διαφοροποίησης των άμεσων ενισχύσεων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς ([1]), θα πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αναλόγως.

(14) Τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή των 5 ποσοστιαίων μονάδων που αντιστοιχούν στις μειώσεις της διαφοροποίησης τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θα πρέπει να κατανέμονται μεταξύ των κρατών μελών σύμφωνα με κριτήρια ίδια με εκείνα που θεσπίζονται δυνάμει του εν λόγω κανονισμού, δηλαδή σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια, παράλληλα δε θα πρέπει να ορισθεί ότι ένα συγκεκριμένο ποσοστό των ποσών αυτών παραμένει στα κράτη μέλη όπου προκύπτουν. Λόγω των διαρθρωτικών προσαρμογών που προκύπτουν από την κατάργηση της παρέμβασης για τη σίκαλη, θα πρέπει να διατηρηθούν τα ειδικά μέτρα για ορισμένες περιοχές παραγωγής σίκαλης οι οποίες χρηματοδοτούνται με μέρος των ποσών που προκύπτουν από τη διαφοροποίηση. Εξάλλου, τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή κάθε περαιτέρω μείωσης της διαφοροποίησης θα πρέπει να διατίθενται στα κράτη μέλη όπου προκύπτουν.

(15) Προκειμένου να διευκολυνθεί η λειτουργία της διαφοροποίησης, ιδίως όσον αφορά τις διαδικασίες χορήγησης άμεσων ενισχύσεων στους γεωργούς και τις μεταφορές στα προγράμματα αγροτικής ανάπτυξης, θα πρέπει να καθορισθούν καθαρά ανώτατα όρια για κάθε κράτος μέλος προκειμένου να περιορισθούν οι ενισχύσεις προς καταβολή στους γεωργούς λόγω της εφαρμογής της διαφοροποίησης. Για να ληφθούν υπ'όψη οι ιδιαιτερότητες της στήριξης που παρέχει η ΚΓΠ στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες και το γεγονός ότι οι άμεσες ενισχύσεις δεν υπόκεινται σε διαφοροποίηση, το καθαρό ανώτατο όριο για τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνει τις άμεσες ενισχύσεις στις περιοχές αυτές. Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 2005 για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής ([2]) θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(16) Οι γεωργοί των νέων κρατών μελών που εντάχθηκαν στην Ένωση την ή μετά την 1η Μαΐου 2004 λαμβάνουν άμεσες ενισχύσεις στο πλαίσιο ενός μηχανισμού σταδιακής εισαγωγής που προβλέπεται στις αντίστοιχες πράξεις προσχώρησής τους. Για να επιτευχθεί ορθή ισορροπία μεταξύ των μέσων άσκησης πολιτικής που αποσκοπούν στην προαγωγή της αειφόρου γεωργίας και εκείνων που αποσκοπούν στην προαγωγή της αγροτικής ανάπτυξης, το σύστημα διαφοροποίησης δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στους γεωργούς των νέων κρατών μελών πριν το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στα εν λόγω κράτη μέλη φθάσει το επίπεδο που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη, πλην των νέων.

(17) Η διαφοροποίηση δεν πρέπει να μειώνει το καθαρό ποσό που καταβάλλεται στον γεωργό νέου κράτους μέλους σε επίπεδο χαμηλότερο από το ποσό προς καταβολή σε αντίστοιχο γεωργό των κρατών μελών, πλην των νέων. Επομένως, μόλις η διαφοροποίηση αρχίσει να εφαρμόζεται στους γεωργούς των νέων κρατών μελών, το ποσοστό μείωσης θα πρέπει να περιορισθεί στη διαφορά μεταξύ του επιπέδου που εφαρμόζεται στο πλαίσιο του μηχανισμού σταδιακής εισαγωγής και του επιπέδου στα κράτη μέλη, πλην των νέων, μετά την εφαρμογή της διαφοροποίησης. Επιπλέον, η διαφοροποίηση θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τη χορήγηση συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων σε γεωργούς στα νέα κράτη μέλη που υπόκεινται στη διαφοροποίηση.

(18) Προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι τα ποσά για τη χρηματοδότηση της ΚΓΠ τηρούν τα ετήσια ανώτατα όρια που καθορίζονται στις δημοσιονομικές προοπτικές, θα πρέπει να διατηρηθεί ο χρηματοοικονομικός μηχανισμός του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 με τον οποίο προσαρμόζεται το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων όταν προβλέπεται ότι θα υπάρξει υπέρβαση του επιμέρους ανώτατου ορίου του τομέα 2, με περιθώριο ασφαλείας 300 εκατομμ. EUR, σε ένα δεδομένο οικονομικό έτος. Λαμβανομένων υπόψη των επιπέδων των άμεσων ενισχύσεων για τους γεωργούς των νέων κρατών μελών συνεπεία της σταδιακής εισαγωγής, και στο πλαίσιο της εφαρμογής του μηχανισμού σταδιακής εφαρμογής σε όλες τις άμεσες ενισχύσεις που χορηγούνται στα νέα κράτη μέλη, αυτό το μέσο της δημοσιονομικής πειθαρχίας δεν θα εφαρμόζεται σε αυτά τα κράτη μέλη πριν το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται σε αυτά τα κράτη μέλη φθάσει τουλάχιστον το επίπεδο που εφαρμόζεται στα κράτη μέλη, πλην των νέων. Λόγω του ιδιαίτερου βάρους για τον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του πόρου που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της απόφασης 2007/436/ΕΚ του Συμβουλίου της 7.6.2007 για το σύστημα των ιδίων πόρων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ([3]), είναι σκόπιμο να προβλεφθεί κατ' εξαίρεση ότι το Συμβούλιο λαμβάνει την απαιτούμενη απόφαση για την εφαρμογή του μέσου δημοσιονομικής πειθαρχίας προτάσει της Επιτροπής.

(19) Προκειμένου να βοηθηθούν οι γεωργοί να ανταποκριθούν στα πρότυπα μιας σύγχρονης γεωργίας υψηλής ποιότητος, τα κράτη μέλη συνεχίζουν να εφαρμόζουν το γενικό σύστημα παροχής γεωργικών συμβουλών στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, το οποίο προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Το σύστημα αυτό αναμένεται να βοηθήσει τους γεωργούς να ευαισθητοποιηθούν στη σχέση μεταξύ, αφενός, των ροών υλικών και των διαδικασιών που εφαρμόζουν στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις και, αφετέρου, του περιβάλλοντος, της ασφάλειας των τροφίμων, της υγείας και της καλής μεταχείρισης των ζώων, χωρίς να θίγεται η υποχρέωση και η ευθύνη τους για την τήρηση των εν λόγω προτύπων.

(20) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να βεβαιώνονται ότι οι πράξεις που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) έχουν

([1]) ΕΕ L 95, 5.4.2007, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 209, 11.8.2005, σ. 1.
([3]) ΕΕ L 63, 23.6.2007, σ. 17.

όντως πραγματοποιηθεί και υλοποιούνται ορθά, και να προλαμβάνουν και να διώκουν τις παρατυπίες. Προς το σκοπό αυτόν, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν ένα ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου των αμέσων ενισχύσεων. Προκειμένου να βελτιωθούν η αποτελεσματικότητα και ο έλεγχος της κοινοτικής στήριξης, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν το ολοκληρωμένο σύστημα και στην περίπτωση των κοινοτικών καθεστώτων που δεν καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

(21) Τα κύρια στοιχεία του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου, θα πρέπει να διατηρηθούν, ιδίως δε διατάξεις για μια ηλεκτρονική βάση δεδομένων, ένα σύστημα αναγνώρισης των αγροτεμαχίων, τις αιτήσεις ενίσχυσης που υποβάλλουν οι γεωργοί, ένα εναρμονισμένο σύστημα ελέγχου και, σε σχέση με το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, ένα σύστημα για τον προσδιορισμό και την καταγραφή των δικαιωμάτων ενίσχυσης.

(22) Η διαχείριση μικροποσών επιβαρύνει το έργο των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών. Για να αποφευχθεί ο υπερβολικός διοικητικός φόρτος, τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει γενικά να χορηγούν άμεσες ενισχύσεις όταν το σχετικό ποσό θα ήταν χαμηλότερο από 100 EUR ή όταν η αίτηση ενίσχυσης αφορά επιλέξιμη περιοχή μικρότερη από ένα εκτάριο. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι διαρθρώσεις των γεωργικών οικονομιών των κρατών μελών διαφέρουν σημαντικά μεταξύ τους και είναι δυνατόν να διαφέρουν σημαντικά από τη μέση κοινοτική διάρθρωση, θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις ώστε να επιτραπεί στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν ελάχιστα κατώτατα όρια προσαρμοσμένα στην ειδική κατάστασή τους. Λόγω της πολύ ειδικής γεωργικής διάρθρωσης των εξόχως απόκεντρων περιφερειών και των νήσων του Αιγαίου, στις περιφέρειες αυτές δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται ελάχιστα κατώτατα όρια. Επιπλέον, ενδείκνυται να αφεθεί στη διακριτική ευχέρεια των κρατών μελών η επιλογή της εφαρμογής του ενός από τους δύο αυτούς τύπους ελάχιστων κατώτατων ορίων ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες της διάρθρωσης των γεωργικών τους τομέων. Δεδομένου ότι ειδικά δικαιώματα ενίσχυσης χορηγήθηκαν σε κατόχους εκμεταλλεύσεων «χωρίς γη», η εφαρμογή του κριτηρίου της έκτασης θα ήταν απρόσφορη. Επομένως, στους γεωργούς αυτούς θα πρέπει να ισχύει το ελάχιστο ποσό βάσει της μέσης στήριξης. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ίση μεταχείριση των γεωργών στους οποίους παρέχονται άμεσες ενισχύσεις στο πλαίσιο διαδικασίας σταδιακής εισαγωγής, το ελάχιστο κατώτατο όριο θα πρέπει να βασίζεται στα τελικά ποσά που θα παρέχονται στο τέλος της διαδικασίας σταδιακής εισαγωγής.

(23) Η πείρα από την εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης κατέδειξε ότι, σε ορισμένες περιπτώσεις, χορηγήθηκε αποσυνδεδεμένη εισοδηματική στήριξη σε δικαιούχους των οποίων οι γεωργικές δραστηριότητες αποτελούσαν ασήμαντο μέρος των συνολικών οικονομικών δραστηριοτήτων ή των οποίων ο επιχειρηματικός στόχος δεν αφορά καθόλου ή οριακά μόνον την άσκηση γεωργικής δραστηριότητας. Για να αποφευχθεί η χορήγηση γεωργικής εισοδηματικής στήριξης σε τέτοιους δικαιούχους και να διασφαλισθεί ότι η κοινοτική στήριξη χρησιμοποιείται πλήρως για την εξασφάλιση δίκαιου βιοτικού επιπέδου για τον γεωργικό πληθυσμό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξουσιοδοτηθούν να μη χορηγούν άμεσες ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος κανονισμού σε αυτά τα φυσικά και νομικά πρόσωπα.

(24) Οι ενισχύσεις που προβλέπονται στα πλαίσια των κοινοτικών καθεστώτων στήριξης θα πρέπει να καταβάλλονται στο ακέραιο από τις αρμόδιες εθνικές αρχές στους δικαιούχους, αφού αφαιρεθούν οι μειώσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και εντός καθορισμένων περιόδων. Προκειμένου να καταστεί η διαχείριση των άμεσων ενισχύσεων πιο ευέλικτη, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να καταβάλλουν τις εν λόγω ενισχύσεις έως και σε δύο δόσεις ετησίως.

(25) Τα καθεστώτα στήριξης δυνάμει της ΚΓΠ προβλέπουν άμεση εισοδηματική στήριξη, ιδίως προκειμένου να εξασφαλισθεί ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης για τη γεωργική κοινότητα. Ο στόχος αυτός συνδέεται στενά με τη διατήρηση των αγροτικών περιοχών. Για να αποφευχθεί η ανορθολογική κατανομή των κοινοτικών κονδυλίων, δεν θα πρέπει να παρέχονται ενισχύσεις στους γεωργούς που δημιούργησαν τεχνητά τις συνθήκες που απαιτούνται για να λάβουν τις ενισχύσεις αυτές.

(26) Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της ΚΓΠ, τα κοινά καθεστώτα στήριξης θα πρέπει να προσαρμόζονται στις μεταβαλλόμενες εξελίξεις, εν ανάγκη εντός στενών χρονικών ορίων. Οι δικαιούχοι δεν δύνανται, συνεπώς, να επαφίενται στο γεγονός ότι οι συνθήκες στήριξης θα παραμείνουν αμετάβλητες και θα πρέπει να είναι προετοιμασμένοι για πιθανή αναθεώρηση των καθεστώτων, ιδίως ανάλογα τις οικονομικές εξελίξεις ή την κατάσταση του προϋπολογισμού.

(27) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θέσπισε ένα καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης το οποίο συνένωσε σε ένα καθεστώς αποσυνδεδεμένων άμεσων ενισχύσεων τους διάφορους υφιστάμενους μηχανισμούς στήριξης. Η πείρα από την εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης καταδεικνύει ότι μερικά από τα στοιχεία του μπορούν να απλουστευθούν προς όφελος των γεωργών και των διοικήσεων. Επιπλέον, δεδομένου ότι το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης εφαρμόζεται πλέον από όλα τα κράτη μέλη τα οποία όφειλαν να το εφαρμόσουν, ορισμένες διατάξεις που σχετίζονται με την αρχική του εφαρμογή έχουν ξεπεραστεί και, επομένως, ενδείκνυται να αναπροσαρμοσθούν. Εν προκειμένω, διαπιστώθηκε ανεπαρκής χρησιμοποίηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης σε ορισμένες περιπτώσεις. Προς αποφυγή τέτοιων καταστάσεων και επειδή οι γεωργοί είναι ήδη εξοικειωμένοι με τη λειτουργία του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, ενδείκνυται να μειωθεί σε δύο έτη η περίοδος που καθορίσθηκε αρχικά για την επιστροφή των αχρησιμοποίητων δικαιωμάτων ενίσχυσης στο εθνικό απόθεμα.

(28) Τα κύρια στοιχεία του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης θα πρέπει να διατηρηθούν. Ιδιαίτερα, ο καθορισμός εθνικών ανώτατων ορίων θα πρέπει να διασφαλίζει ότι το συνολικό επίπεδο στήριξης και δικαιωμάτων δεν υπερβαίνει τους υφιστάμενους περιορισμούς του προϋπολογισμού. Επίσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν εθνικό απόθεμα το οποίο να μπορούν να χρησιμοποιούν για να διευκολύνουν τη

συμμετοχή νέων γεωργών στο καθεστώς ή για να ανταποκρίνονται στις ειδικές ανάγκες ορισμένων περιοχών. Θα πρέπει να θεσπισθούν κανόνες σχετικά με τη μεταβίβαση και τη χρησιμοποίηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης, προκειμένου να αποφευχθούν οι κερδοσκοπικές μεταβιβάσεις και η σώρευση δικαιωμάτων ενίσχυσης που δεν ανταποκρίνονται στη γεωργική πραγματικότητα.

(29) Η σταδιακή ένταξη περισσότερων τομέων στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης καθιστά αναγκαία την αναθεώρηση του ορισμού των επιλέξιμων εκτάσεων στο πλαίσιο του καθεστώτος ή για την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων ενίσχυσης. Ωστόσο, θα πρέπει να προβλεφθεί η εξαίρεση της στήριξης εκτάσεων που καλλιεργούνται με οπωροκηπευτικά στις περιπτώσεις που τα κράτη μέλη έχουν επιλέξει να αναβάλουν την ένταξη του τομέα αυτού στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Εξάλλου, ενδείκνυται να θεσπισθούν ειδικά μέτρα για την κάνναβη ώστε να αποφευχθεί η χορήγηση στήριξης για παράνομες καλλιέργειες.

(30) Η υποχρεωτική παύση καλλιέργειας αρόσιμης γης εισήχθη ως μηχανισμός ελέγχου της προσφοράς. Οι εξελίξεις στην αγορά του τομέα των αροτραίων καλλιεργειών σε συνδυασμό με την εισαγωγή των αποσυνδεδεμένων ενισχύσεων δεν δικαιολογούν πλέον την ανάγκη διατήρησης του μέσου αυτού το οποίο θα πρέπει, επομένως, να καταργηθεί. Επομένως, τα δικαιώματα από παύση καλλιέργειας που θεσπίσθηκαν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θα πρέπει να ενεργοποιούνται βάσει εκταρίων υπό τους ίδιους όρους επιλεξιμότητας με οποιοδήποτε άλλο δικαίωμα. Η κατάργηση της υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας ενδέχεται να έχει ως αποτέλεσμα εκτάσεις που ήταν επιλέξιμες για ενεργοποίηση δικαιωμάτων από παύση καλλιέργειας να μην είναι πλέον επιλέξιμες. Προκειμένου να διατηρηθεί η επιλεξιμότητα των εκτάσεων αυτών θα πρέπει να προβλεφθεί ότι ορισμένες αναδασωμένες περιοχές, περιλαμβανομένων εκείνων που αναδασώνονται στο πλαίσιο εθνικών προγραμμάτων βασιζόμενων στους σχετικούς κανόνες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 ή περιοχές που υπόκεινται σε ορισμένες περιβαλλοντικές δεσμεύσεις είναι επιλέξιμες βάσει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

(31) Εκτός από την ένταξη της προηγούμενης συνδεδεμένης στήριξης της αγοράς στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, η αξία των δικαιωμάτων ενίσχυσης στα κράτη μέλη που είχαν επιλέξει την ιστορική εφαρμογή βασιζόταν στο ατομικό επίπεδο της παλαιότερης στήριξης. Με την παρέλευση όλο και περισσότερων ετών από την καθιέρωση του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης και μετά τη διαδοχική ένταξη και άλλων τομέων στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, καθίσταται όλο και δυσκολότερο να δικαιολογηθεί το βάσιμο των σημαντικών ατομικών διαφορών στα επίπεδα στήριξης οι οποίες βασίζονται μόνον στο ύψος των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στο παρελθόν. Για το λόγο αυτόν, θα πρέπει να επιτραπεί, υπό ορισμένους όρους, στα κράτη μέλη τα οποία επέλεξαν την εφαρμογή του ιστορικού μοντέλου να αναθεωρήσουν τα χορηγηθέντα δικαιώματα ενίσχυσης με σκοπό την προσέγγιση της μοναδιαίας αξίας τους, τηρώντας ταυτόχρονα τις γενικές αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας και τους στόχους της ΚΓΠ. Εν προκειμένω, τα κράτη μέλη δύνανται να λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες των γεωγραφικών περιοχών για τον καθορισμό παρόμοιων αξιών. Η ευθυγράμμιση των δικαιωμάτων ενίσχυσης θα πρέπει να πραγματοποιείται κατά τη διάρκεια κατάλληλης μεταβατικής περιόδου και με περιορισμένο φάσμα μειώσεων, ώστε να επιτραπεί στους γεωργούς να προσαρμοσθούν ικανοποιητικά στα μεταβαλλόμενα επίπεδα στήριξης.

(32) Βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, τα κράτη μέλη είχαν τη δυνατότητα επιλογής του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με το ιστορικό μοντέλο ή με το περιφερειακό μοντέλο. Έκτοτε, τα κράτη μέλη είχαν την ευκαιρία να αξιολογήσουν τα αποτελέσματα των επιλογών τους όσον αφορά τόσο την οικονομική όσο και τη διοικητική καταλληλότητά τους. Επομένως, θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να αναθεωρήσουν την αρχική τους επιλογή βάσει της πείρας τους. Για το λόγο αυτόν, εκτός από τη δυνατότητα ευθυγράμμισης της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης, πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη που εφάρμοσαν το ιστορικό μοντέλο να μεταβούν σε μια περιφερειακή εφαρμογή του συστήματος ενιαίας ενίσχυσης σύμφωνα με τις εναλλακτικές δυνατότητες που προβλέπονται ήδη στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Ειδικότερα, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να προσαρμόζουν την εδαφική κατανομή της άμεσης στήριξης πραγματοποιώντας ανακατανομή της στήριξης αυτής μεταξύ περιφερειών. Αυτή η εναλλακτική δυνατότητα θα παρείχε στα κράτη μέλη αυξημένη ευελιξία να ρυθμίσουν την άμεση στήριξη κατά τον καταλληλότερο τρόπο, με βάση τους στόχους που θεσπίζει το άρθρο 33 της Συνθήκης και με αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια όπως το γεωργικό δυναμικό και ο περιβαλλοντικός αντίκτυπος. Επιπλέον, θα πρέπει να επιτραπεί, υπό ορισμένους όρους, στα κράτη μέλη τα οποία επέλεξαν την εφαρμογή του περιφερειακού μοντέλου, να αναθεωρήσουν τις αποφάσεις τους με σκοπό την προσέγγιση της αξίας των δικαιωμάτων ενίσχυσης σύμφωνα με προκαθορισμένα ετήσια στάδια, τηρώντας τις γενικές αρχές της κοινοτικής νομοθεσίας και τους στόχους της ΚΓΠ. Οι αλλαγές αυτές θα πρέπει να πραγματοποιηθούν κατά τη διάρκεια κατάλληλης μεταβατικής περιόδου και με περιορισμένο φάσμα μειώσεων, ώστε να επιτραπεί στους γεωργούς να προσαρμοσθούν ικανοποιητικά στα μεταβαλλόμενα επίπεδα στήριξης.

(33) Παράλληλα με την καθιέρωση καθεστώτος αποσυνδεδεμένης ενιαίας ενίσχυσης, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 επέτρεπε στα κράτη μέλη να εξαιρούν εντελώς ή εν μέρει ορισμένες ενισχύσεις από το καθεστώς αυτό. Αυτός ο κανονισμός προέβλεπε επίσης την επανεξέταση και ενδεχόμενη αναθεώρηση της επιλογής αυτής βάσει των εξελίξεων της αγοράς και των διαρθρωτικών εξελίξεων. Η ανάλυση της σχετικής πείρας καταδεικνύει ότι η αποσύνδεση εισάγει ευελιξία στην επιλογή των προϊόντων προς καλλιέργεια, επιτρέποντάς στους γεωργούς να αποφασίζουν όσον αφορά την παραγωγή με βάση την αποδοτικότητα και τις επιταγές της αγοράς. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τους τομείς των αροτραίων καλλιεργειών και του λυκίσκου και, σε κάποιο βαθμό, για τους τομείς του βοείου και μοσχαρίσιου κρέατος και των σπόρων προς σπορά. Συνεπώς, οι εν μέρει συνδεδεμένες ενισχύσεις στους τομείς των αροτραίων καλλιεργειών και του λυκίσκου θα πρέπει να ενταχθούν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης από το 2010. Όσον αφορά το λυκίσκο, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 επέτρεπε στα κράτη μέλη να χορηγούν μέρος των στρεμματικών ενισχύσεων για τον λυκίσκο σε αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών. Προκειμένου να μπορούν οι οργανώσεις παραγωγών να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους όπως προηγουμένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, όπως τροποποιήθηκε δια του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 72/2009 της 19ης Ιανουαρίου 2009

σχετικά με τροποποιήσεις της Κοινής γεωργικής πολιτικής ([1]) ορίζει ότι τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη χρησιμοποιούν ισοδύναμα ποσά για τις ίδιες δραστηριότητες. Επομένως, τα ποσά αυτά θα πρέπει να αφαιρούνται από τα εθνικά ανώτατα όρια που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό για το συγκεκριμένο κράτος μέλος. Προκειμένου να επιτραπεί στους κτηνοτρόφους του τομέα του βοείου και μοσχαρίσιου κρέατος και τους γεωργούς του τομέα των σπόρων προς σπορά να προσαρμοσθούν στις νέες ρυθμίσεις στήριξης, ενδείκνυται να προβλεφθεί η ένταξη των ενισχύσεων για το βόειο και μοσχαρίσιο κρέας και της ενίσχυσης στον τομέα των σπόρων προς σπορά, η οποία θα πρέπει να πραγματοποιηθεί το αργότερο έως το 2012. Δεδομένου ότι οι εν μέρει συνδεδεμένες ενισχύσεις στον τομέα των οπωροκηπευτικών εισήχθησαν πρόσφατα και μόνον ως μεταβατικό μέτρο, η εξαίρεση των ενισχύσεων αυτών από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης θα πρέπει να συνεχίσει να επιτρέπεται, ενώ θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να αναθεωρήσουν τις αποφάσεις τους αυξάνοντας το βαθμό αποσύνδεσης.

(34) Ωστόσο, όσον αφορά τους τομείς των θηλαζουσών αγελάδων και του κρέατος αιγοπροβάτων, η διατήρηση ενός στοιχειώδους επιπέδου γεωργικής παραγωγής ενδέχεται να είναι ακόμη αναγκαία για τη γεωργική οικονομία ορισμένων περιοχών και, ιδιαίτερα, όταν οι γεωργοί δεν μπορούν να προσφύγουν σε άλλες οικονομικές εναλλακτικές δραστηριότητες. Επομένως, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να διατηρούν τη συνδεδεμένη στήριξη είτε στο σημερινό επίπεδο είτε, για τις θηλάζουσες αγελάδες, σε χαμηλότερο επίπεδο. Στην περίπτωση αυτήν, θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για την τήρηση των απαιτήσεων αναγνώρισης και καταγραφής που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1760/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Ιουλίου 2000 για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας ([2]) και από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 21/2004 του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2003 για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των αιγοπροβάτων ([3]), προκειμένου, ιδίως, να εξασφαλισθεί η ιχνηλασιμότητα των ζώων.

(35) Θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν έως το 10 % των εθνικών ανώτατων ορίων τους στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης για τη χορήγηση ειδικής στήριξης σε σαφώς καθορισμένες περιπτώσεις. Η στήριξη αυτή αναμένεται ότι θα επιτρέψει στα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν περιβαλλοντικά προβλήματα και προβλήματα συνθηκών διαβίωσης των ζώων και να βελτιώσουν την ποιότητα και την εμπορία των γεωργικών προϊόντων. Θα πρέπει επίσης να διατίθεται ειδική στήριξη για την άμβλυνση των συνεπειών της σταδιακής κατάργησης των ποσοστώσεων γάλακτος και της αποσύνδεσης της στήριξης σε ιδιαίτερα ευαίσθητους τομείς. Δεδομένου ότι η αποτελεσματική διαχείριση των κινδύνων αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία, θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να συνεισφέρουν στα ασφάλιστρα που καταβάλλουν οι γεωργοί για την ασφάλιση των καλλιεργειών, των ζώων και των φυτών καθώς και στη χρηματοδότηση των αποζημιώσεων για ορισμένες απώλειες σε περίπτωση ασθένειας ζώων ή φυτών και περιβαλλοντικών ατυχημάτων. Με σκοπό την τήρηση των διεθνών υποχρεώσεων της Κοινότητας, οι πόροι που μπορούν να χρησιμοποιούνται για οποιαδήποτε συνδεδεμένη στήριξη θα πρέπει να περιορίζονται σε κατάλληλο επίπεδο, ενώ θα πρέπει να επιτρέπονται μεταβατικές εξαιρέσεις για τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν δυσκολίες. Οι όροι που διέπουν τις χρηματοδοτικές συνεισφορές για την πριμοδότηση και την ασφάλιση των καλλιεργειών, των ζώων και των φυτών και τις αποζημιώσεις για ασθένειες ζώων ή φυτών και περιβαλλοντικά ατυχήματα θα πρέπει να καθορισθούν αναλόγως. Επιπλέον, θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη που έχουν κάνει χρήση του άρθρου 69 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 επαρκής μεταβατική περίοδος ώστε να μεταβούν ομαλά στους νέους κανόνες όσον αφορά την ειδική στήριξη.

(36) Από την πείρα προκύπτει ότι προς το παρόν τα κράτη μέλη δεν χρησιμοποιούν ολόκληρο το ποσό των διαθέσιμων κεφαλαίων έως τα εθνικά ανώτατα όρια για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, ιδίως στην περίπτωση που τα δικαιώματα ενίσχυσης δεν έχουν ενεργοποιηθεί. Προκειμένου να διευκολυνθεί η αποτελεσματικότερη χρήση των κεφαλαίων, είναι σκόπιμο να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χορηγούν στήριξη άνω των εθνικών ανώτατων ορίων τους έως ποσό του οποίου το επίπεδο θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι παραμένει εντός των περιθωρίων υποαπορρόφησης του εθνικού ανώτατου ορίου τους. Το ποσό αυτό θα πρέπει να υπολογίζεται βάσει της δημοσιονομικής υποαπορρόφησης για το πλέον πρόσφατο διαθέσιμο έτος και δεν επιτρέπεται να θέτει υπό αμφισβήτηση την τήρηση των συνολικών καθαρών ανώτατων ορίων για τις άμεσες ενισχύσεις ανά κράτος μέλος. Για το λόγο αυτό και προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι οι γεωργοί δεν αντιμετωπίζουν απρόβλεπτες περικοπές των ενισχύσεων, ο υπολογισμός θα πρέπει να πραγματοποιείται εντός ορισμένων περιθωρίων ασφαλείας. Τα ποσά είτε θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση της συγκεκριμένης στήριξης είτε να μεταφέρονται στο ΕΓΤΑΑ.

(37) Οι άμεσες ενισχύσεις δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης βασίζονταν σε ποσά αναφοράς των άμεσων ενισχύσεων που είχαν χορηγηθεί στο παρελθόν ή σε περιφερειοποιημένα ποσά ανά εκτάριο. Οι γεωργοί των νέων κρατών μελών δεν έλαβαν κοινοτικές άμεσες ενισχύσεις και δεν είχαν ιστορικές αναφορές για τα ημερολογιακά έτη 2000, 2001 και 2002. Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 προέβλεπε ότι, στα νέα κράτη μέλη, το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης θα βασιζόταν σε περιφερειοποιημένα ποσά ανά εκτάριο. Ωστόσο, μετά την παρέλευση αρκετών ετών μετά την προσχώρηση των νέων κρατών μελών στην Κοινότητα, θα μπορούσε να εξετασθεί το ενδεχόμενο της χρήσης των περιόδων αναφοράς για τα νέα κράτη μέλη τα οποία δεν έχουν ακόμη ενταχθεί στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Επομένως, για να διευκολυνθεί η μετάβαση στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης και, ιδίως, να αποφευχθεί η υποβολή κερδοσκοπικών αιτήσεων, είναι σκόπιμο να επιτραπεί στα νέα κράτη μέλη να λαμβάνουν υπόψη, για τον υπολογισμό των δικαιωμάτων ενίσχυσης στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης, τις περιοχές στις οποίες χορηγείτο παραδοσιακά στήριξη δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

(38) Βάσει της περιφερειοποιημένης επιλογής για το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, τα νέα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αναπροσαρμόζουν την αξία των δικαιωμάτων

([1]) Βλέπε σ. 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.
([2]) ΕΕ L 204, 11.8.2000, σ. 1.
([3]) ΕΕ L 5, 9.1.2004, σ. 8.

ενίσχυσης ανά εκτάριο με βάση αντικειμενικά κριτήρια, ώστε να εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των γεωργών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις της αγοράς.

(39) Τα νέα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τις ίδιες δυνατότητες με τα άλλα κράτη μέλη όσον αφορά τη μερική εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης.

(40) Η αποσύνδεση της άμεσης στήριξης και η εισαγωγή του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης αποτέλεσαν βασικά στοιχεία στη διαδικασία μεταρρύθμισης της ΚΓΠ. Ωστόσο, το 2003, διάφοροι λόγοι επέβαλαν τη διατήρηση της ειδικής στήριξης για ορισμένες καλλιέργειες. Από την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 σε συνδυασμό με την εξέλιξη της κατάστασης της αγοράς προκύπτει ότι τα καθεστώτα τα οποία δεν εντάχθηκαν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης το 2003 μπορούν σήμερα να ενταχθούν στο εν λόγω καθεστώς για την προαγωγή μιας αειφόρου γεωργίας περισσότερο προσανατολισμένης στην αγορά. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για τον τομέα του ελαιολάδου, στον οποίον εφαρμόσθηκε μόνον οριακή αποσύνδεση. Ισχύει επίσης για τις ενισχύσεις στους τομείς του σκληρού σιταριού, των πρωτεϊνούχων καλλιεργειών, του ρυζιού, του αμύλου πατάτας και των καρπών με κέλυφος, στους οποίους η φθίνουσα αποτελεσματικότητα των εναπομενουσών συνδεδεμένων ενισχύσεων υποστηρίζει την επιλογή της αποσύνδεσης. Στην περίπτωση του λίνου και της κάνναβης, των ξηρών ζωοτροφών και του αμύλου πατάτας, η στήριξη στη μεταποίηση θα πρέπει επίσης να καταργηθεί, τα δε σχετικά ποσά να ενταχθούν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Όσον αφορά τις πρωτεϊνούχες καλλιέργειες, το ρύζι, το άμυλο πατάτας, τους καρπούς με κέλυφος και τον λίνο και την κάνναβη, προκειμένου να επιτραπεί στους παραγωγούς να προσαρμοσθούν, φαίνεται σκόπιμο να ενταχθούν οι ενισχύσεις αυτού του τομέα στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης από το 2012 και ταυτοχρόνως, με εξαίρεση τις ενισχύσεις μεταποίησης για τις οποίες προνοεί ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, να επιτραπεί στα κράτη μέλη να αποφασίζουν προγενέστερη ημερομηνία ένταξής τους. Όσον αφορά τους καρπούς με κέλυφος, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να εξακολουθήσουν να καταβάλλουν το εθνικό μερίδιο της ενίσχυσης κατά τρόπο συνδεδεμένο ώστε να μετριασθούν οι επιπτώσεις της αποσύνδεσης.

(41) Λόγω της ένταξης και άλλων τομέων στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, θα πρέπει να προβλεφθεί ο υπολογισμός του νέου επιπέδου της ατομικής εισοδηματικής στήριξης δυνάμει του εν λόγω καθεστώτος. Στην περίπτωση των καρπών με κέλυφος, του αμύλου πατάτας, του λίνου και της κάνναβης και των αποξηραμένων χορτονομών, η σχετική αύξηση θα πρέπει να χορηγείται με βάση τη στήριξη που έλαβαν οι γεωργοί κατά τα πλέον πρόσφατα έτη. Ωστόσο, στην περίπτωση της ένταξης ενισχύσεων οι οποίες εξαιρούνταν εν μέρει από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, θα πρέπει να δοθεί στα κράτη μέλη η δυνατότητα να χρησιμοποιούν τις αρχικές περιόδους αναφοράς. Όσον αφορά το άμυλο πατάτας, στις ποσότητες που είναι διαθέσιμες προς διανομή στη Γερμανία και τις Κάτω Χώρες, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι διασυνοριακές παραδόσεις αμύλου πατάτας που παράγεται σε ένα από αυτά τα κράτη μέλη προς μεταποίηση στο άλλο. Επιπλέον, προκειμένου να καλυφθούν οι συγκεκριμένες ανάγκες των γεωργικών τους τομέων και να εξασφαλιστεί ότι δεν θα μειωθεί δραστικά η στήριξη την οποία λάμβαναν οι γεωργοί στο παρελθόν, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να χρησιμοποιούν εντός ορισμένων ορίων τα κεφάλαια που εντάσσονται στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης για τη στήριξη γεωργών οι οποίοι ασκούσαν ορισμένες γεωργικές δραστηριότητες σε άλλους τομείς κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, λ.χ. χρήση βοσκοτόπων ή εκτροφή ζώων.

(42) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 θεσπίσθηκε ειδική στήριξη για τις ενεργειακές καλλιέργειες με σκοπό την υποβοήθηση της ανάπτυξης του τομέα. Λόγω των πρόσφατων εξελίξεων στον τομέα της βιοενέργειας και, ιδίως, της σημαντικής ζήτησης των προϊόντων αυτών στις διεθνείς αγορές και του καθορισμού δεσμευτικών στόχων όσον αφορά το μερίδιο της βιοενέργειας στα συνολικά καύσιμα έως το 2020, δεν υπάρχουν πλέον επαρκείς λόγοι για τη χορήγηση ειδικής στήριξης στις ενεργειακές καλλιέργειες.

(43) Όταν ο τομέας του βαμβακιού εντάχθηκε στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, κρίθηκε ότι ένα μέρος της στήριξης θα πρέπει να εξακολουθεί να συνδέεται με την καλλιέργεια βαμβακιού μέσω μιας ειδικής ενίσχυσης καλλιέργειας ανά επιλέξιμο εκτάριο, ώστε να αποφευχθεί κίνδυνος διατάραξης της παραγωγής στις περιοχές βαμβακοπαραγωγής. Η επιλογή αυτή θα πρέπει να διατηρηθεί σύμφωνα με τους στόχους που ορίζονται στο Πρωτόκολλο αριθ. 4 για το βαμβάκι, που προσαρτάται στην Πράξη Προσχωρήσεως του 1979.

(44) Προκειμένου να μετριασθούν οι συνέπειες της διαδικασίας αναδιάρθρωσης στα κράτη μέλη τα οποία χορηγούσαν την ενίσχυση αναδιάρθρωσης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 320/2006 της 20ής Φεβρουαρίου 2006 για τη θέσπιση προσωρινού καθεστώτος αναδιάρθρωσης του κλάδου της ζάχαρης στην Κοινότητα [1], η ενίσχυση που προβλέπεται για τους παραγωγούς ζαχαροτεύτλων και ζαχαροκάλαμου επί πέντε το πολύ συναπτά έτη θα πρέπει να διατηρηθεί.

(45) Όταν τα οπωροκηπευτικά εντάχθηκαν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, προβλέφθηκε προσωρινή στρεμματική συνδεδεμένη ενίσχυση για τις φράουλες και τα σμέουρα. Είναι σκόπιμο να παραταθεί αυτή η στήριξη πέραν της αρχικής προθεσμίας και ταυτοχρόνως να προβλεφθεί η αποσύνδεση αυτής της ενίσχυσης από την παραγωγή. Τα εθνικά ανώτατα όρια θα πρέπει να προσαρμοστούν έτσι ώστε να λαμβάνουν υπόψη το στοιχείο αυτό.

(46) Το καθεστώς μεταβατικής απλουστευμένης στήριξης για τη χορήγηση άμεσων ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη με βάση την έκταση, το καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης, αποδείχθηκε αποτελεσματικό και απλό σύστημα χορήγησης εισοδηματικής στήριξης στους γεωργούς των νέων κρατών μελών. Για λόγους απλούστευσης, θα πρέπει να επιτραπεί στα νέα κράτη μέλη που επέλεξαν να εφαρμόσουν το καθεστώς να εξακολουθήσουν να το εφαρμόζουν έως το τέλος του 2013.

(47) Μετά τις αντίστοιχες μεταρρυθμίσεις των τομέων της ζάχαρης και των οπωροκηπευτικών και την ένταξή τους στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη που επέλεξαν την εφαρμογή του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης να χορηγούν εισοδηματική στήριξη στους καλλιεργητές ζαχαρότευτλων, ζαχαροκάλαμου

[1] ΕΕ L 58, 28.2.2006, σ. 42.

ή κιχωρίου και στους παραγωγούς ορισμένων οπωροκηπευτικών με τη μορφή χωριστών ενισχύσεων. Ομοίως, θα πρέπει να επιτραπεί στα ίδια κράτη μέλη να καταβάλλουν χωριστή ειδική στήριξη υπό όρους ανάλογους με εκείνους που εφαρμόζονται στα άλλα κράτη μέλη.

(48) Λόγω της σταδιακής εισαγωγής των άμεσων ενισχύσεων στα νέα κράτη μέλη, επετράπη στα νέα κράτη μέλη να καταβάλλουν συμπληρωματικές εθνικές άμεσες χορηγήσεις. Η χορήγηση αυτών των ενισχύσεων θα πρέπει να διατηρηθεί.

(49) Κατά την αρχική κατανομή των δικαιωμάτων ενίσχυσης από τα κράτη μέλη, μερικά λάθη οδήγησαν στην καταβολή ιδιαίτερα υψηλών ενισχύσεων στους γεωργούς. Αυτή η μη συμμόρφωση κανονικά ακολουθείται από δημοσιονομικές διορθώσεις μέχρις ότου ληφθούν διορθωτικά μέτρα. Ωστόσο, λαμβανομένης υπόψη της παρέλευσης χρόνου από την πρώτη κατανομή των δικαιωμάτων ενίσχυσης, η απαιτούμενη διόρθωση θα είχε ως αποτέλεσμα δυσανάλογες νομικές και διοικητικές επιβαρύνσεις για τα κράτη μέλη. Επομένως, για λόγους ασφάλειας δικαίου, θα πρέπει να διευθετηθεί η κατανομή των εν λόγω ενισχύσεων.

(50) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1782/2003, η Γαλλία, η Ισπανία, και η Πορτογαλία αποφάσισαν να εξαιρέσουν από το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης τις άμεσες ενισχύσεις προς τα Γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα, τις Αζόρες και τη Μαδέρα, και τις Κανάριες Νήσους αντιστοίχως και να τις χορηγήσουν υπό τους όρους που καθορίζονται στον τίτλο IV του εν λόγω κανονισμού. Ορισμένες από τις ενισχύσεις που προβλέπονται στον τίτλο αυτό έχουν ενταχθεί πλήρως στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης. Χάριν απλούστευσης και για να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες των εξόχως απόκεντρων περιφερειών, η διαχείριση των εν λόγω ενισχύσεων θα πρέπει να πραγματοποιείται στο πλαίσιο των προγραμμάτων στήριξης που θεσπίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 247/2006 της 30ής Ιανουαρίου 2006 περί καθορισμού ειδικών μέτρων για τη γεωργία στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης ([1]). Προς το σκοπό αυτό, τα αντίστοιχα κονδύλια θα πρέπει να μεταφερθούν από τα εθνικά ανώτατα όρια για τις άμεσες ενισχύσεις στο ποσό που καθορίζεται στον εν λόγω κανονισμό. Για να μπορέσουν τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη να προσαρμόσουν τα προγράμματα στήριξης, οι μεταφορές αυτές θα πρέπει να λάβουν χώρα μόλις το 2010. Εν τω μεταξύ οι άμεσες ενισχύσεις θα εφαρμόζονται στις εξόχως απόκεντρες περιοχές υπό τους όρους του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003. Επομένως, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 247/2006 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως.

(51) Θα πρέπει να προβλεφθεί ότι οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού, οι οποίες ενδέχεται να οδηγήσουν σε ενέργεια κράτους μέλους που πιθανόν να συνιστά κρατική ενίσχυση, εξαιρούνται, εκτός αν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, από την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις, δεδομένου ότι οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν κατάλληλους όρους για τη χορήγηση στήριξης ή προβλέπουν την έγκριση τέτοιων όρων από την Επιτροπή, προκειμένου να αποφεύγεται αθέμιτη στρέβλωση του ανταγωνισμού.

(52) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ ([2]) του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή.

(53) Για να μπορέσουν τόσο τα κράτη μέλη όσο και η γεωργική κοινότητα να επωφεληθούν από τους μηχανισμούς απλούστευσης που εισάγονται με τον παρόντα κανονισμό και ιδίως από την κατάργηση της υποχρέωσης παύσης της καλλιέργειας, ο παρών κανονισμός θα πρέπει να εφαρμοσθεί από την 1η Ιανουαρίου 2009. Ωστόσο, οι διατάξεις που είναι δυνατόν να περιορίσουν τα δικαιώματα των γεωργών ή να δημιουργήσουν νέες υποχρεώσεις, μεταξύ άλλων υποχρεώσεις πολλαπλής συμμόρφωσης που υπέχουν οι γεωργοί όλο το χρόνο, θα πρέπει να εφαρμοσθούν μόνο από το 2010 και, στην περίπτωση της προδιαγραφής για τη δημιουργία των ζωνών ανάσχεσης κατά μήκος υδατορρευμάτων, από την 1η Ιανουαρίου 2012. Επιπλέον, θα πρέπει να δοθεί επαρκής χρόνος στα κράτη μέλη για να εφαρμόσουν τις διατάξεις που επιτρέπουν την περαιτέρω αποσύνδεση των άμεσων ενισχύσεων και των διατάξεων που τους επιτρέπουν να αναθεωρούν τις αποφάσεις που έλαβαν στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης του 2003. Για το λόγο αυτόν, οι σχετικές διατάξεις του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να ισχύουν μόνον από το 2010 και ο καταργούμενος κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 να εφαρμόζεται κατά το έτος 2009 στα καθεστώτα ενισχύσεων τα οποία θα ενταχθούν στο καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης μόνον από το 2010,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός θεσπίζει:

α) κοινούς κανόνες για τις άμεσες ενισχύσεις,

β) καθεστώς εισοδηματικής στήριξης των γεωργών (εφεξής «καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης»),

γ) μεταβατική απλουστευμένη εισοδηματική στήριξη των γεωργών των νέων κρατών μελών ως ορίζονται στο άρθρο 2 ζ) (εφεξής «καθεστώς ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης»),

δ) καθεστώτα στήριξης για τους γεωργούς που παράγουν ρύζι, γεώμηλα αμυλοποιίας, πρωτεϊνούχες καλλιέργειες, καρπούς με κέλυφος, σπόρους προς σπορά, βαμβάκι, ζάχαρη, οπωροκηπευτικά, κρέας αιγοπροβάτων και βόειο μοσχαρίσιο κρέας,

([1]) ΕΕ L 42, 14.2.2006, σ. 1.

([2]) ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23.

ε) πλαίσιο για να παρέχεται στα νέα κράτη μέλη ως ορίζονται στο άρθρο 2 ζ) η δυνατότητα να συμπληρώνουν τις άμεσες ενισχύσεις.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

α) «γεωργός»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, ή ομάδα φυσικών ή νομικών προσώπων, ανεξαρτήτως της νομικής ιδιότητας που αποδίδει το εθνικό δίκαιο στην ομάδα και τα μέλη της, του οποίου η εκμετάλλευση βρίσκεται στην επικράτεια της Κοινότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 299 της Συνθήκης, και το οποίο ασκεί γεωργική δραστηριότητα,

β) «εκμετάλλευση»: το σύνολο των παραγωγικών μονάδων τις οποίες διαχειρίζεται ο γεωργός και οι οποίες βρίσκονται στην επικράτεια του ίδιου κράτους μέλους,

γ) «γεωργική δραστηριότητα»: η παραγωγή, η εκτροφή ή η καλλιέργεια γεωργικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων της συγκομιδής, της άμελξης, της αναπαραγωγής και εκτροφής ζώων για γεωργικούς σκοπούς, ή η διατήρηση της γης σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση, όπως ορίζεται στο άρθρο 6,

δ) «άμεση ενίσχυση»: η πληρωμή που καταβάλλεται απευθείας στο γεωργό στο πλαίσιο καθεστώτος εισοδηματικής στήριξης που αναφέρεται στο Παράρτημα Ι,

ε) «ενισχύσεις που χορηγούνται για ένα συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος» ή «ενισχύσεις που χορηγούνται για την αντιπροσωπευτική περίοδο»: οι ενισχύσεις που χορηγούνται ή που θα χορηγηθούν, για συγκεκριμένο έτος ή έτη, οι οποίες περιλαμβάνουν όλες τις ενισχύσεις που χορηγούνται και για άλλες χρονικές περιόδους οι οποίες αρχίζουν κατά το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος ή έτη,

στ) «γεωργικά προϊόντα»: τα προϊόντα που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι της Συνθήκης,, εξαιρουμένων των αλιευτικών προϊόντων, συμπεριλαμβανομένου του βαμβακιού,

ζ) «νέα κράτη μέλη»: η Βουλγαρία, η Τσεχική Δημοκρατία, η Εσθονία, η Κύπρος, η Λετονία, η Λιθουανία, η Ουγγαρία, η Μάλτα, η Πολωνία, η Ρουμανία, η Σλοβενία και η Σλοβακία,

η) «γεωργική έκταση»: οποιαδήποτε έκταση αρόσιμης γης, μόνιμων βοσκοτόπων και μόνιμων καλλιεργειών.

Άρθρο 3

Χρηματοδότηση των άμεσων ενισχύσεων

Τα καθεστώτα στήριξης που απαριθμούνται στο Παράρτημα Ι του παρόντος κανονισμού χρηματοδοτούνται σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΜΕΣΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Πολλαπλή συμμόρφωση

Άρθρο 4

Κύριες απαιτήσεις

1. Ο γεωργός που λαμβάνει άμεσες ενισχύσεις οφείλει να τηρεί τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης που απαριθμούνται στο Παράρτημα ΙΙ, και την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 6.

Οι υποχρεώσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο εφαρμόζονται μόνο όσον αφορά τη γεωργική δραστηριότητα του γεωργού ή τη γεωργική έκταση της εκμετάλλευσης.

2. Η αρμόδια εθνική αρχή διαθέτει στο γεωργό, μεταξύ άλλων, με ηλεκτρονικά μέσα, τον κατάλογο με τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης και την ορθή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση που πρέπει να τηρηθεί.

Άρθρο 5

Κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης

1. Οι κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης που απαριθμούνται στο Παράρτημα ΙΙ θεσπίζονται από την κοινοτική νομοθεσία στους ακόλουθους τομείς:

α) δημόσια υγεία, υγεία των ζώων και των φυτών,

β) περιβάλλον,

γ) καλή διαβίωση των ζώων.

2. Οι διατάξεις που αναφέρονται στο Παράρτημα ΙΙ ισχύουν με την ισχύουσα μορφή τους και, στην περίπτωση των οδηγιών, με βάση την εφαρμογή τους από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε κάθε γεωργική γη, και ιδιαίτερα γη η οποία δεν χρησιμοποιείται πλέον για παραγωγικούς σκοπούς, να διατηρείται σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση. Τα κράτη μέλη καθορίζουν, σε εθνικό ή περιφερειακό επίπεδο, στοιχειώδεις απαιτήσεις για την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση με βάση το πλαίσιο που καθορίζεται στο Παράρτημα ΙΙΙ, λαμβάνοντας υπόψη τους τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων περιοχών, όπως το έδαφος και οι κλιματικές συνθήκες, τα υφιστάμενα συστήματα γεωργικής εκμετάλλευσης, η χρήση γης, η αμειψισπορά, οι γεωργικές πρακτικές και η διάρθρωση των εκμεταλλεύσεων. Τα κράτη μέλη μπορούν να μην ορίζουν ελάχιστες απαιτήσεις που δεν προβλέπονται στο πλαίσιο αυτό.

Τα πρότυπα που απαριθμούνται στην τρίτη στήλη του Παραρτήματος ΙΙΙ είναι προαιρετικά, εκτός εάν:

α) ένα κράτος μέλος έχει ορίσει, για το εν λόγω πρότυπο, μια ελάχιστη απαίτηση για καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009, και/ή

β) στο κράτος μέλος ισχύουν εθνικοί κανόνες που εφαρμόζουν το πρότυπο.

2. Τα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών μεριμνούν ώστε η γη που αποτελούσε μόνιμους βοσκότοπους κατά την ημερομηνία που προβλέπεται για την υποβολή αίτησης στρεμματικής ενίσχυσης για το 2003 να παραμένει μόνιμος βοσκότοπος. Τα νέα κράτη μέλη, πλην της Βουλγαρίας και της Ρουμανίας, μεριμνούν ώστε η γη που αποτελούσε μόνιμο βοσκότοπο την 1η Μαΐου 2004 να παραμένει μόνιμος βοσκότοπος. Η Βουλγαρία και η Ρουμανία μεριμνούν ώστε η γη που αποτελούσε μόνιμο βοσκότοπο την 1η Ιανουαρίου 2007 να παραμένει μόνιμος βοσκότοπος.

Ωστόσο, ένα κράτος μέλος μπορεί, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, να παρεκκλίνει από το πρώτο εδάφιο, υπό τον όρον ότι λαμβάνει μέτρα για την αποφυγή τυχόν σημαντικής μείωσης της συνολικής του έκτασης μόνιμων βοσκοτόπων.

Το πρώτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται σε εκτάσεις μόνιμων βοσκοτόπων που πρόκειται να αναδασωθούν, εάν η αναδάσωση αυτή είναι συμβατή με το περιβάλλον και με την εξαίρεση των φυτειών χριστουγεννιάτικων δένδρων και ειδών ταχείας ανάπτυξης που καλλιεργούνται βραχυπρόθεσμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Διαφοροποίηση και δημοσιονομική πειθαρχία

Άρθρο 7

Διαφοροποίηση

1. Τα ποσά άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται σε γεωργό για ένα συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος και υπερβαίνουν τις 5 000 EUR μειώνονται για κάθε έτος έως το 2012 κατά τα ακόλουθα ποσοστά:

α) 2009: 7 %,

β) 2010: 8 %,

γ) 2011: 9 %,

δ) 2012: 10 %.

2. Οι μειώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 αυξάνονται κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες όσον αφορά τα ποσά που υπερβαίνουν τα 300 000 EUR.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται στις άμεσες ενισχύσεις που χορηγούνται στους γεωργούς στα Γαλλικά Υπερπόντια Διαμερίσματα, στις Αζόρες και τη Μαδέρα και στις Κανάριες Νήσους και τις Νήσους του Αιγαίου.

Άρθρο 8

Καθαρά ανώτατα όρια

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 11 του παρόντος κανονισμού, τα συνολικά καθαρά ποσά άμεσων ενισχύσεων που μπορούν να χορηγούνται σε ένα κράτος μέλος για ένα ημερολογιακό έτος μετά την εφαρμογή των άρθρων 7 και 10 του παρόντος κανονισμού και του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 378/2007 και εξαιρουμένων των άμεσων ενισχύσεων που χορηγούνται δυνάμει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 247/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1405/2006 δεν υπερβαίνουν τα ανώτατα όρια που καθορίζονται στο Παράρτημα IV του παρόντος κανονισμού. Όταν απαιτείται, τα κράτη μέλη προβαίνουν σε γραμμική μείωση των ποσών των άμεσων ενισχύσεων ως προς τα οποία ισχύει η μείωση που προβλέπεται στα άρθρα 7 και 10 του παρόντος κανονισμού και το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 378/2007, προκειμένου να τηρούν τα ανώτατα όρια του Παραρτήματος IV.

2. Η Επιτροπή αναθεωρεί, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού, τα ανώτατα όρια του Παραρτήματος IV του παρόντος κανονισμού προκειμένου να ληφθούν υπόψη:

α) οι τροποποιήσεις του συνόλου των ανώτατων ποσών άμεσων ενισχύσεων που μπορούν να χορηγούνται,

β) οι τροποποιήσεις του συστήματος προαιρετικής διαφοροποίησης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 378/2007,

γ) οι διαρθρωτικές αλλαγές των εκμεταλλεύσεων,

δ) οι μεταφορές στο ΕΓΤΑΑ σύμφωνα με το άρθρο 136 παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 9

Ποσά που προκύπτουν από τη διαφοροποίηση

1. Τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή των μειώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού, σε κάθε κράτος μέλος πλην των νέων κρατών μελών, διατίθενται ως πρόσθετη κοινοτική στήριξη για μέτρα δυνάμει του προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης τα οποία χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΑΑ, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1698/2005, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Τα ποσά που αντιστοιχούν σε μία ποσοστιαία μονάδα κατανέμονται στα κράτη μέλη όπου παράγονται. Τα ποσά που αντιστοιχούν στη μείωση κατά 4 ποσοστιαίες μονάδες κατανέμονται μεταξύ των ενδιαφερόμενων κρατών μελών με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2, με βάση τα ακόλουθα κριτήρια:

α) γεωργική έκταση,

β) γεωργική απασχόληση,

γ) ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕγχΠ) κατά κεφαλή σε αγοραστική δύναμη.

Ωστόσο, κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος λαμβάνει τουλάχιστον 80 % των συνολικών ποσών τα οποία αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο τα οποία παρήχθησαν στο εν λόγω κράτος μέλος.

3. Κατά παρέκκλιση από το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, εάν, σε ένα κράτος μέλος, η παραγωγή σίκαλης, ως μέρος της συνολικής παραγωγής σιτηρών, υπερέβη το 5 % κατά μέσο όρο κατά τη διάρκεια της περιόδου 2000-2002 και η αναλογία της στη συνολική κοινοτική παραγωγή σίκαλης υπερέβη το 50 % κατά την ίδια περίοδο, τουλάχιστον το 90 % των ποσών που παρήχθησαν στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος λόγω της διαφοροποίησης αναδιατίθεται στο κράτος μέλος αυτό έως και το 2013.

Στην περίπτωση αυτήν, με την επιφύλαξη των δυνατοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 68, τουλάχιστον το 10 % του ποσού που διατίθεται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διατίθεται για τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου σε περιοχές παραγωγής σίκαλης.

Για το σκοπό της παρούσας παραγράφου, ως «σιτηρά» νοούνται τα προϊόντα που απαριθμούνται στο Παράρτημα V.

4. Το υπόλοιπο ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 1 και τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 2 διατίθενται στο κράτος μέλος στο οποίο παρήχθησαν τα αντίστοιχα ποσά, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2. Τα ποσά αυτά χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 69 παράγραφος 5α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

Άρθρο 10

Ειδικοί κανόνες για τη διαφοροποίηση στα νέα κράτη μέλη

1. Το άρθρο 7 εφαρμόζεται στους γεωργούς νέου κράτους μέλους για οποιοδήποτε δεδομένο ημερολογιακό έτος μόνον εάν το επίπεδο των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στο εν λόγω κράτος μέλος για το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος δυνάμει του άρθρου 121 είναι τουλάχιστον ίσο με το επίπεδο που εφαρμόζεται εκείνη τη στιγμή στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, λαμβανομένων υπόψη των τυχόν μειώσεων που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1.

2. Όταν το άρθρο 7 εφαρμόζεται στους γεωργούς νέου κράτους μέλους, το εφαρμοστέο ποσοστό δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 περιορίζεται στη διαφορά μεταξύ του επιπέδου των άμεσων ενισχύσεων που εφαρμόζεται στο εν λόγω κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 121 και του επιπέδου στα κράτη μέλη πλην των νέων κρατών μελών, λαμβανομένων υπόψη των τυχόν μειώσεων που εφαρμόζονται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1.

3. Τα ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2 διατίθενται στο νέο κράτος μέλος στο οποίο παρήχθησαν τα αντίστοιχα ποσά, με τη διαδικασία του άρθρου 141 παράγραφος 2. Τα ποσά αυτά χρησιμοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 69 παράγραφος 5α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005.

Άρθρο 11

Δημοσιονομική πειθαρχία

1. Προκειμένου να εξασφαλίζεται ότι τα ποσά για τη χρηματοδότηση των δαπανών που σχετίζονται με την αγορά και των άμεσων ενισχύσεων της ΚΓΠ δυνάμει του τομέα 2 του Παραρτήματος I της διοργανικής συμφωνίας μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής για δημοσιονομική πειθαρχία και χρηστή δημοσιονομική διαχείριση [1] τηρούν τα ανώτατα όρια που καθορίζονται από την απόφαση των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών που συνήλθαν στα πλαίσια του Συμβουλίου της 18 Νοεμβρίου 2002, όσον αφορά τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου το οποίο συνήλθε στις Βρυξέλλες στις 24 και 25 Οκτωβρίου 2002 [2], καθορίζεται αναπροσαρμογή των άμεσων ενισχύσεων όταν, για ένα συγκεκριμένο οικονομικό έτος, οι προβλέψεις για τη χρηματοδότηση των προαναφερόμενων μέτρων δυνάμει του τομέα 2, προσαυξημένες κατά τα ποσά που αναφέρονται στα άρθρα 134 και 135 του παρόντος κανονισμού και πριν από την εφαρμογή της διαφοροποίησης που προβλέπεται στα άρθρα 7 και 10 του παρόντος κανονισμού και στο άρθρο 1 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 378/2007, δείχνουν ότι θα υπάρξει υπέρβαση του προαναφερόμενου εφαρμοστέου ετήσιου ανώτατου ορίου, λαμβανομένου υπόψη περιθωρίου 300 εκατομμ. EUR κάτω του προαναφερόμενου ανώτατου ορίου.

2. Το Συμβούλιο, ενεργώντας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής που υποβάλλεται το αργότερο στις 31 Μαρτίου του ημερολογιακού έτους για το οποίο εφαρμόζονται οι αναπροσαρμογές που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθορίζει τις αναπροσαρμογές αυτές το αργότερο στις 30 Ιουνίου του εν λόγω ημερολογιακού έτους.

3. Στο πλαίσιο της εφαρμογής του χρονοδιαγράμματος των προσαυξήσεων που προβλέπεται στο άρθρο 121 για όλες τις άμεσες ενισχύσεις που χορηγούνται στα νέα κράτη μέλη, η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται στα νέα κράτη μέλη πριν την έναρξη του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο το ύψος των άμεσων ενισχύσεων που ισχύει στα νέα κράτη μέλη ισούται τουλάχιστον προς το ύψος των άμεσων ενισχύσεων που ισχύει την ημερομηνία αυτή στα κράτη μέλη, πλην των νέων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις

Άρθρο 12

Σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις

1. Τα κράτη μέλη διαθέτουν σύστημα παροχής συμβουλών στους γεωργούς για τη διαχείριση της γης και των γεωργικών εκμεταλλεύσεων (εφεξής «σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις») το οποίο λειτουργεί υπό την ευθύνη μιας ή περισσότερων οριζόμενων αρχών ή ιδιωτικών φορέων.

2. Το σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις καλύπτει τουλάχιστον τις κανονιστικές απαιτήσεις διαχείρισης και την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση που αναφέρονται στο κεφάλαιο 1.

3. Οι γεωργοί μπορούν να συμμετέχουν στο σύστημα παροχής συμβουλών σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις σε εθελοντική βάση.

Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν, με αντικειμενικά κριτήρια, τις κατηγορίες προτεραιότητας όσον αφορά τους γεωργούς που έχουν πρόσβαση στο σύστημα παροχής γεωργικών συμβουλών.

---

[1] ΕΕ C 139, 14.6.2006, σ. 1.
[2] ΕΕ L 323, 28 11 2002 σ. 48.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XV

Ανώτατα όρια για τον υπολογισμό του ποσού της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 95 (ζάχαρη)

(1 000 EUR)

Κράτος μέλος	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 και επόμενα έτη
Βέλγιο	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Βουλγαρία (*)	154	176	220	264	308	352	396	440
Τσεχική Δημοκρατία	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Δανία	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Γερμανία	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Ελλάδα	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Ισπανία	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Γαλλία	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Ιρλανδία	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Ιταλία	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Λετονία	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Λιθουανία	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Ουγγαρία	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Κάτω Χώρες	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Αυστρία	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Πολωνία	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Πορτογαλία	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Ρουμανία*	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Σλοβενία	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Σλοβακία	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Φινλανδία	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Σουηδία	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Ηνωμένο Βασίλειο	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

(*) Ανώτατα όρια υπολογιζόμενα βάσει του χρονοδιαγράμματος αυξήσεων που προβλέπεται στο άρθρο 121.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVI

Πίνακας 1

Κύπρος: Συμπληρωματικές εθνικές άμεσες ενισχύσεις σε περίπτωση εφαρμογής των κανονικών καθεστώτων άμεσων ενισχύσεων

(EUR)

Πρόγραμμα αυξήσεων	60 %	70 %	80 %	90 %
Τομέας	2009	2010	2011	2012
Αροτραίες καλλιέργειες (εκτός του σκληρού σιταριού)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Σιτάρι σκληρό	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Όσπρια	16 362	12 272	8 181	4 091
Γάλα και γαλακτοκομικά	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Βοοειδή	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Αιγοπρόβατα	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Ελαιόλαδο	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Καπνός	417 340	313 005	208 670	104 335
Μπανάνες	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Σταφίδες	0	0	0	0
Αμύγδαλα	0	0	0	0
Σύνολο	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Συμπληρωματικές εθνικές άμεσες ενισχύσεις στο πλαίσιο του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης:

Το συνολικό ποσό συμπληρωματικών εθνικών άμεσων ενισχύσεων που επιτρέπεται να χορηγείται δυνάμει του καθεστώτος ενιαίας ενίσχυσης ισούται προς το άθροισμα των τομεακών ανώτατων ορίων που αναφέρονται στον παρόντα πίνακα σχετικά με τους τομείς που καλύπτει το καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης στο βαθμό που η ενίσχυση στους τομείς αυτούς είναι αποσυνδεδεμένη.

Πίνακας 2

Κύπρος: Συμπληρωματικές εθνικές άμεσες ενισχύσεις σε περίπτωση εφαρμογής του καθεστώτος ενιαίας στρεμματικής ενίσχυσης για τις άμεσες ενισχύσεις

(χιλιάδες EUR)

Τομέας	2009	2010	2011	2012
Αροτραίες καλλιέργειες (εκτός του σκληρού σιταριού)	0	0	0	0
Σιτάρι σκληρό	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Όσπρια	0	0	0	0
Γάλα και γαλακτοκομικά	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Βοοειδή	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Αιγοπρόβατα	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Ελαιόλαδο	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Σταφίδες	156 332	149 600	142 868	136 136
Μπανάνες	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Καπνός	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Σύνολο	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVII

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

(EUR)

Τομέας	2009	2010	2011	2012
Σιτηρά (εκτός του σκληρού σιταριού)	2 263 018	1 131 509	565 755	282 877
Γάλα και γαλακτοκομικά	562 189	281 094	140 547	70 274
Βοοειδή	64 887	0	0	0
Αιγοπρόβατα	1 027 917	513 958	256 979	128 490
Τομέας χοιρινού κρέατος	2 732 606	1 366 303	683 152	341 576
Πουλερικά και αυγά	1 142 374	571 187	285 594	142 797
Οίνος	4 307 990	2 153 995	1 076 998	538 499
Ελαιόλαδο	2 088 857	1 044 429	522 215	261 107
Επιτραπέζια σταφύλια	1 058 897	529 448	264 724	132 362
Επεξεργασμένες ντομάτες	117 458	58 729	29 365	14 682
Μπανάνες	127 286	63 643	31 822	15 911
Καρποί φυλλοβόλων και καρποί πυρηνοκάρπων	2 774 230	1 387 115	693 558	346 779
Σύνολο	18 267 707	9 101 410	4 552 716	2 277 365

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XVIII

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3	Άρθρο 4
Άρθρο 4	Άρθρο 5
Άρθρο 5	Άρθρο 6
Άρθρο 6	Άρθρο 23
Άρθρο 7	Άρθρο 24
Άρθρο 8	—
Άρθρο 9	Άρθρο 25
Άρθρο 10 παράγραφος 1	Άρθρο 7
Άρθρο 10 παράγραφος 2	Άρθρο 9 παράγραφος 1
Άρθρο 10 παράγραφος 3	Άρθρο 9 παράγραφος 2
Άρθρο 10 παράγραφος 4	Άρθρο 9 παράγραφος 3
—	Άρθρο 9 παράγραφος 4
Άρθρο 11	Άρθρο 11 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 12	—
—	Άρθρο 8
Άρθρο 12α παράγραφος 1	Άρθρο 10
Άρθρο 12α παράγραφος 2	Άρθρο 11 παράγραφος 3
Άρθρο 13	Άρθρο 12
Άρθρο 14	Άρθρο 12
Άρθρο 15	Άρθρο 13
Άρθρο 16	Άρθρο 12
Άρθρο 17	Άρθρο 14
Άρθρο 18	Άρθρο 15
Άρθρο 19	Άρθρο 16
Άρθρο 20	Άρθρο 17
Άρθρο 21	Άρθρο 18
Άρθρο 22	Άρθρο 19
Άρθρο 23	Άρθρο 20
Άρθρο 24	Άρθρο 21
Άρθρο 25	Άρθρο 22
Άρθρο 26	Άρθρο 26

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 27	Άρθρο 27
—	Άρθρο 28
Άρθρο 28	Άρθρο 29
Άρθρο 29	Άρθρο 30
Άρθρο 30	Άρθρο 32
Άρθρο 31	—
Άρθρο 32	Άρθρο 3
Άρθρο 33	Άρθρο 33
Άρθρο 34	—
Άρθρο 35	Άρθρο 37
Άρθρο 36	—
Άρθρο 37	Παράρτημα IX
Άρθρο 38	—
Άρθρο 39	—
Άρθρο 40 παράγραφοι 1,2 και 3	Παράρτημα IX, σημείο A παράγραφοι 4, 5 και 6
Άρθρο 40 παράγραφος 4	Άρθρο 31
Άρθρο 40 παράγραφος 5	—
Άρθρο 41	Άρθρο 40
Άρθρο 42	Άρθρο 41
Άρθρο 43	Παράρτημα IX
Άρθρο 44 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 34
Άρθρο 44 παράγραφοι 3 και 4	Άρθρο 35
Άρθρο 45	Άρθρο 42
Άρθρο 46	Άρθρο 43
Άρθρο 47	—
Άρθρο 48	—
Άρθρο 49	Άρθρο 44
Άρθρο 50	—
Άρθρο 51 πρώτο εδάφιο	—
Άρθρο 51 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 38
Άρθρο 52	Άρθρο 39
Άρθρο 53	—
Άρθρο 54	—
Άρθρο 55	—
Άρθρο 56	—

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 57	—
—	Άρθρο 45
Άρθρο 58	Άρθρο 46
Άρθρο 59	Άρθρο 47
Άρθρο 60	–
Άρθρο 61	Άρθρο 49
Άρθρο 62	—
Άρθρο 63 παράγραφος 1	Άρθρο 51 παράγραφος 1
Άρθρο 63 παράγραφος 2	—
Άρθρο 63 παράγραφος 3	Άρθρο 48
Άρθρο 63 παράγραφος 4	Άρθρο 50 παράγραφος 2
Άρθρο 64	Άρθρο 51
Άρθρο 65	—
Άρθρο 66	—
Άρθρο 67	Άρθρο 52
Άρθρο 68	Άρθρο 53
Άρθρο 68α	—
Άρθρο 68β	Άρθρο 54
Άρθρο 69	—
Άρθρο 70	—
Άρθρο 71	—
Άρθρο 71α	Άρθρο 55
Άρθρο 71β	Άρθρο 56
Άρθρο 71γ	—
Άρθρο 71δ	Άρθρο 57
Άρθρο 71ε	Άρθρο 58
Άρθρο 71στ	Άρθρο 59
Άρθρο 71ζ	—
Άρθρο 71η	Άρθρο 61
Άρθρο 71θ	—
Άρθρο 71ι	—
Άρθρο 71ια	Άρθρο 62
Άρθρο 71ιβ	—

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 71ιγ	Άρθρο 60
—	Άρθρο 63
—	Άρθρο 64
—	Άρθρο 65
—	Άρθρο 66
—	Άρθρο 68
—	Άρθρο 70
—	Άρθρο 69
Άρθρο 72	—
Άρθρο 73	—
Άρθρο 74	—
Άρθρο 75	—
Άρθρο 76	Άρθρο 79
Άρθρο 77	Άρθρο 80
Άρθρο 78	Άρθρο 81
Άρθρο 79	Άρθρο 73
Άρθρο 80	Άρθρο 74
Άρθρο 81	Άρθρο 75
Άρθρο 82	Άρθρο 76
Άρθρο 83	Άρθρο 82
Άρθρο 84	Άρθρο 83
Άρθρο 85	Άρθρο 84
Άρθρο 86, παράγραφοι 1, 2 και 4	Άρθρο 85, παράγραφοι 1, 2 και 3
Άρθρο 86, παράγραφος 3	_
Άρθρο 87	Άρθρο 120
Άρθρο 88	—
Άρθρο 89	—
Άρθρο 90	—
Άρθρο 91	—
Άρθρο 92	—
Άρθρο 93	Άρθρο 77
Άρθρο 94	Άρθρο 78
Άρθρο 95	—
Άρθρο 96	—

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 97	—
Άρθρο 98	—
Άρθρο 99	Άρθρο 87
Άρθρο 100	—
Άρθρο 101	—
Άρθρο 102	—
Άρθρο 103	—
Άρθρο 104	—
Άρθρο 105	—
Άρθρο 106	—
Άρθρο 107	—
Άρθρο 108	—
Άρθρο 109	—
Άρθρο 110	—
Άρθρο 110α	Άρθρο 88
Άρθρο 110β	Άρθρο 89
Άρθρο 110γ	Άρθρο 90
Άρθρο 110δ	Άρθρο 91
Άρθρο 110ε	Άρθρο 92
Άρθρο 110στ	—
Άρθρο 110ζ	—
Άρθρο 110η	—
Άρθρο 110θ	—
Άρθρο 110ι	—
Άρθρο 110ια	—
Άρθρο 110ιβ	—
Άρθρο 110ιγ	—
Άρθρο 110ιδ	—
Άρθρο 110ιε	—
Άρθρο 110ιστ	—
Άρθρο 110ιζ	Άρθρο 93
Άρθρο 110ιη	Άρθρο 94
Άρθρο 110ιθ	Άρθρο 95
Άρθρο 110κ	Άρθρο 96

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 110κα	Άρθρο 97
Άρθρο 110κβ	Άρθρο 98
Άρθρο 111	Άρθρο 99
Άρθρο 112	Άρθρο 100
Άρθρο 113	Άρθρο 101
Άρθρο 114	Άρθρο 102
Άρθρο 115	Άρθρο 103
Άρθρο 116	Άρθρο 104
Άρθρο 117	Άρθρο 105
Άρθρο 118	Άρθρο 106
Άρθρο 119	—
Άρθρο 120	Άρθρο 107
Άρθρο 121	Άρθρο 108
Άρθρο 122	Άρθρο 109
Άρθρο 123	Άρθρο 110
Άρθρο 124	—
Άρθρο 125	Άρθρο 111
Άρθρο 126	Άρθρο 112
Άρθρο 127	Άρθρο 113
Άρθρο 128	Άρθρο 114
Άρθρο 129	Άρθρο 115
Άρθρο 130	Άρθρο 116
Άρθρο 131	—
Άρθρο 132	—
Άρθρο 133	—
Άρθρο 134	—
Άρθρο 135	—
Άρθρο 136	—
Άρθρο 136α	—
Άρθρο 137	—
Άρθρο 138	Άρθρο 117
Άρθρο 139	Άρθρο 118
Άρθρο 140	Άρθρο 119

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 141	—
Άρθρο 142	—
Άρθρο 143	—
Άρθρο 143*α*	Άρθρο 121
Άρθρο 143*β* παράγραφοι 1, 2, 9 και 10	Άρθρο 122
Άρθρο 143*β* παράγραφοι 3 και 7	Άρθρο 123
Άρθρο 143*β* παράγραφοι 4, 5 και 6	Άρθρο 124
Άρθρο 143*β* παράγραφος 13	Άρθρο 125
Άρθρο 143*βα* παράγραφοι 1 έως 3	Άρθρο 126
Άρθρο 143*βα* παράγραφος 3α	—
Άρθρο 143*βα* παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 130
Άρθρο 143*ββ* παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 127
Άρθρο 143*ββ* παράγραφος 3	—
Άρθρο 143*ββ* παράγραφοι 4 έως 6	Άρθρο 130
Άρθρο 143*βγ* παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 128
—	Αρθρο 129
Άρθρο 143*βγ* παράγραφοι 3 και 4	Άρθρο 130 παράγραφοι 1 και 2
—	Άρθρο 131
Άρθρο 143*γ* παράγραφοι 1 έως 8	Άρθρο 132
Άρθρο 143*γ* παράγραφος 9	Άρθρο 133
Άρθρο 143*γ* παράγραφος 10	—
Άρθρο 143*δ*	Άρθρο 134
Άρθρο 143*ε*	Άρθρο 135
—	Άρθρο 136
—	Άρθρο 137
—	Άρθρο 138
—	Άρθρο 139
Άρθρο 144	Άρθρο 141
Άρθρο 145	Άρθρο 142
Άρθρο 146	Άρθρο 140
Άρθρο 147	—
Άρθρο 148	—
Άρθρο 149	—
Άρθρο 150	—

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003	Παρών κανονισμός
Άρθρο 151	—
Άρθρο 152	—
—	Άρθρο 143
—	Άρθρο 144
—	Άρθρο 145
Άρθρο 153	Άρθρο 146
Άρθρο 154	—
Άρθρο 154*α*	Άρθρο 148
Άρθρο 155	Άρθρο 147
Άρθρο 155*α*	—
Άρθρο 156	Άρθρο 149